

Christoph Redecker Rudolph Gruben

Disputatio IV. De Feudis

Rostochii: Wepplingius, 1692

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741711966>

Druck Freier Zugang

Dir. I: 1690

II 1691

III 1691

Adel (Dir. IV)

Dir. V 1692

Inaer:

Redeker, Christoph

Resp: brühe, Rindalphe

R.M. jün 1692

317 44
DISPUTATIO IV.
DE
FEUDIS,

^{QVAM}
PRÆSIDE
CHRISTOPHORO
REDEKERO,

Jcto & PP. Consistoriiqve
Ducalis Assessore

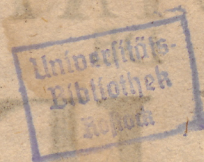
Die 2. April: Anno 1692.
IN AUDITORIO MAJORI

defendet

RUDOLPHUS GRUBE,
Megapolitanus,

ROSTOCHII,
Typis JOH. WEPPLINGII, Universæ Typogr.

DEO,
PATRIÆ,
&
PATRONIS.

DISP. IV.

Th. 1.

Rogredimur ad modos, quibus feudum Respond. constituitur; vel acquiritur, qui, quamvis RUDOLPHO inter se differunt; jure feudali tamen sæpius GRUBEN, confunduntur. 1. f. 25. 2. f. 1. 11. 33. eorum præci-Megapoli; pui sunt tres INVESTITURA, SUCCESSIO & PRÆSCRIPTIO 2. f. 1. 11. 26. §. siquis.

Th. 2. Hos præcedere solent actus vol INTER VIVOS, vel ULTIMÂ VOLUNTATE celebrati. INTER VIVOS, Promissio arg. 2. f. 23. vel conventio, eaq; gratuita ut donatio 1. f. 15. & 16., vel onerosa: ut emptio 1. f. 1. in fin. 16. Permutatio 1. f. 4. §. cum autem 1. f. 22. §. siquis &c. ULTIMÂ VOLUNTATE ut testamentum, Codicilli &c. Schnob. D. f. 5. 1b. 9. Carproz. D. f. 5. pos. 1. Schultz. Syn. feud. c. 8. n. 4. &c.

Th. 3. INVESTITURA, vel a Germanico Bessen (unde & titolare illud Ehrenvest) vel ab investiendo dicta Stryk. Ex. Jur. feud. c. 12. q. 1. varia significat Schultz in Syn. feud. c. 9. n. 4. Stryk. d. l. Schnob. D. f. 5. 1b. 2. hic autem Cessionem rei feudalis a Domino Vasallo sub præstatione fidei factam denotat, Schultz. d. l. n. 5. & dividitur in PROPRIAM & ABUSIVAM 2. f. 2.

Th. 4. ILLA est cessio, quæ fit cum possessionis traditione 2. f. 2. HÆC verbis, intervenientibus signis, veluti hastâ, ense, annulo &c. Stryk: d. c. 9. 7. Citra traditionem Ruding. Meth. Jur. feud. lib. 1. c. 11. n. 3. atq; fit vel de FEUDO jâ APERTO, vel APERIENDO.

Th. 5. PRIORI CASU, investitus propriâ autoritate possessionem feudi apprehendere potest Schnob D. f. 5. 1b. 5. Pluribus autem fundis concessis, unius apprehensio, seu ingressus, non sufficit, nisi reliqui illius, quem ingressus est, quasi sint membra Rosenth. de feud. c. 6. concl. 14.

Th. 6. POSTERIORI CASU dici solet SUPER-INFEUDATIO, eo quod Dominus addat Vasallo alterum & de eodem feudo investiat Zabel: Ex. feud: 5. 1b. 3. lit. a. aut EXPECTATIVA, quod vasallus conditionis existentiam expectare debeat: Purè enim fieri nequit Stryk: d. c. 9. 28. aut semel facta revocari; Sed hæres

D

cam

eam implere tenetur *Carpz. p. 2. c. 45. def. 2. § 5.* Excipe alium Successorem *Stryk: d. l. q. 37. 38. & clericum 1. f. 3. 9. 2. f. 35.* nisi consensu totius capituli facta investitura *Schulz: c. 9. n. 57* plures limitationes vide ap. *Schneid. p. 3. n. 94. Harim. Pistor: lib. 2. q. 27. n. 41.* etiam ad hæredes expectantis transit 1. f. 9. modò, mutata feudi qvalitate, renovationem investituræ petant *Friedl. d. c. 5. n. 11.* Conditione autem existente Dominus præcise rem, si potest, tradere tenetur 2. f. 26. §. si facta nota, Imperatorem Romanum, sine Electorum consensu, expectantias amplius dare non posse *Capit: Invidiiff: Leopold: art. 30. & Potentissimi Josephi art. 29.*

Th. 7. Multis vero modis differt hæc investitura **CONDITIONALIS** à **SIMULTANEA** germ: *Die Mitbelehnsschaft/ gesambte Hand/* quando plures de uno eodem feudo simul & communiter investiuntur: nam hæc fit consentiente vasallo *Ruding: meth: Jur: feud: lib: 1. c. 12. n. 1.* & non tam jure feudali, quam moribus introducta *Stryk: d. c. q. 43.* ubi singularia hujus investituræ ex jure saxonico addit q: 44.

Th. 8. Investitura II. dividitur in **NOVAM** & **VETEREM**, quarum hæc Renovatio, illa investitura simpliciter vocari solet *Schulz: c. 8. n. 12.* Omnem autem præcedat **PETITIO** vasalli devota *Schraderus p. 6. c. 1. n. 19.* juxta morem illius loci, in quo instituenda *Lindem. Ex. feud: 2. tb. 38.* Petat autem **VASALLUS** feudum; vel si plures, omnes simul 2. f. 26. §. omnes, vel unus horum nomine, quem vocant den Lehnsträger *Besold: Thesaur: pract: voce Lehntrager. Mynsing. cent. 5. observ: 9. in pr.* vel procurator (per quem Universitas, feudum habens, investituram semper petit *Schrad. p. 6. c. 1. n. 2.*) specialiter ad id instructus, nisi Dominus præsentiam vasalli ex justa causa urgeat *Anton: D. 4. tb. 4. lit. c. Stryk: c. 12. q. 22.*

Th. 9. Et quidem à **DOMINO** immediate proximo, si unus, si plures æquali jure instructi, ab omnibus *Friedlib. d. c. n. 18.* nisi sint prædefuncti Domini filii, quo casu investiendus desiderare potest: ut ex se aliquem eligant, si inter se non conveniunt, ipse vasallus, habitò tamen respectu ætatis & præeminentiæ, eligat *Schnob. d. D. 5. tb. 13.* vel superioris Domini decisionem committat. *Carpz: p. 2. c. 45. d. 29. Struv. c. 10. apb. 2.*

Th. 10. Petitiõ autem fieri debet in **CONGRUO** Loco, in curia

curia Senioris, nisi certis pactis, aut Privilegiis aliud dispositum, vel minus securus ad curiam vasallo sit aditus, vel Dominus eum in æq; commodum locum citaverit *Schnob. d. D. th. 17. Friedl. c. 5. th. 20.*

Th. 11. Et JUSTO TEMPORE, quod in NOVA INVESTITURA arbitrarium; ter autem a Domino admonitus petere nolen- feudo cadit *2. f. 24. §. 1. In VETERI est annus & dies d. 2. f. 24. §. 5. in ap. i. f. 22. fin. pr.* Hoc tempus currit a tempore scientiæ *2. f. 9. §. donare & invitò vasallò, nec coarctari, nec prorogari potest Schrad. p. 6. c. 2. n. 7.* Intra hoc tempus igitur, sub poenâ amissi feudi, investi- turam petat, quamvis alter ex speciali privilegio, ut hîc in Mega- poli ex privilegio particulari *de Ao. 1621. § 7. filia, deficientibus fili- is ad dies vitæ, usumfructum habeat vid. Resp. Ampl. Facultat. nostra ap. Struv. c. 10. apb. 7. n. 3.*

Th. 12. Investitura probatur TESTATIONE, quæ alter- nativè aut TESTIBUS, aut INSTRUMENTO fieri potest *1. f. 3. vers. etio- am 1. f. 4. §. 3. TESTES ad minimùm sint duo 1. f. 26. §. 1. 2. f. 2 & qui- dem in novi feudi probatione pares curiæ, vel verè 1. f. 2. §. 1. i. f. 3. quid sint Pares vide Dis. antec. 2. th. 2. vel præsumtivè tales Schnob. D. 5. th. 19. Schulz. c. 9. n. 19. sive laici, sive clerici feudum sit 2. f. 2. in pr, modò dominus pares habeat 2. f. 33. eosq; habiles arg. 2. f. 32. Absentes citandi & aliquando expectandi Schrad. de feud. p. 5. c. 2. n. 7. Schneidew. p. 3. n. 14. contumaciter emanentibus hisce extra- nei ritè adhibentur Gothof. Anton. D. feud. 4. th. 6. lit. D.*

Th. 13. INSTRUMENTUM quod & breve testatum audit *1. f. 3. in med. 1. f. 4. pr. requirit subscriptionem testium 2. f. 32. & qui- dem parium curiæ 2. f. 2. pr. 2. f. 58. §. 2. Hodierna germaniæ con- suetudo brevi testato, solâ confessione Domini & sigillo cor- roborato, planè acquiescit Schneid. p. 4. n. 39. Goshman. vol. 3. Resp. 41. n. 65.*

Th. 14. Investituram sequitur FIDELITATIS PROMISSIO *2. f. 4. Stryk. c. 13. q. 2. quæ fit vel sine Juramento, ex convention- partium Dis. antec. 1. th. 19. vel cum Juramento Pulsej. Lib. 1. c. 7. n. 31. quod vide 2. f. 6. §. 7. et ap. Schneidew. p. 5. n. 79. jurare debent omnes vasalli Stryk. c. 13. q. 7. modo non sint impuberes, quò casu ju- ramentum differtur ad pubertatem 2. f. 26. §. minori possunt tamen & procuratorem mittere 2. f. 3. §. sed utrum qui Jurare in animam*

D₂

Prin₅

Principalis sui tenetur, formulam istius modi Juramenti suppeditant *Wahrem. ab Ehrenb. in trakt. de fæder. c. i. Berens D. f. 7. tb. 10.* qui & limitationes hujus asserti tradit *ib. seq.* præstatur autem Domino vel ejus Procuratori specialiter ad id instructo *Stryk. c. 12. q. 20. & c. 13 q. 4.* Dominus equidem reciprocè obligatur vasallo ad fidelitatem; jurare tamen eam ipsi non tenetur. *Stryk. c. 13. q. 13. & c. 14.*

Th. 15. TRADITIO regulariter fit per inductionem in possessionem, nonnunquam per demonstrationem & jussum *Friedl. c. 5. n. 30.* cœterum investituræ varia pacta possunt adjici, *l. f. 8. §. 14. & 14. §. fin 2. f. 3. §. fin* quæ si licita, quale est pactum de Laudemio seu Relevio solvendo *Schnob. d. 5. tb. 29. Struv. c. 10. aph. 12. n. 12. Franzk. in Trakt. de Laudemio, servanda, non autem quando sunt illicita Schnobel. d. l.* Tantum de Investitura.

Th. 16. Sequitur SUCCESSIO, quæ est vel TESTAMENTARIA, LEGITIMA, vel ANALOGA i. e. per pacta & fœdera hæreditaria:

Th. 17. TESTAMENTARIA regulariter in feudis cessat. *l. f. 3. 2. f. 9. & 5.* nisi sit vel merè hæreditarium, quod STRYKIUS quoq; extendit ad feuda hæreditaria mixta *d. c. 14. q. 5.* vel Dispositio facta sit De VETERI ex consensu domini & illorum quorum interest *Hartm. Pistor. lib. 2. q. 1. n. 47.* vel de Novo ex consensu domini solum *Arum, D. f. 6. tb. 5.*

Th. 18. LEGITIMÆ seu ab INTESTATO successionis de jure communi tres ordines dantur (1.) DESCENDENTIUM, 2. ASCENDENTIUM & 3. COLLATERALIUM quos & hic observabimus.

Th. 19. De jure feudali primo loco vocantur DESCENDENTES seu LIBERI vasalli defuncti *2. f. 11.* qui, si primi gradus & soli sunt, in capita succedunt *l. f. 1. §. 1. in fin.* non attentâ distinctione, quæ est inter institutos & exhæredatos *l. f. 8. 2. f. 42.* inter suos & emancipatos *Paul. Berens D. f. 6. tb. 31.* modo (1.) sint LEGITIMI & NATURALES SIMUL (2.) HABILES (3.) FEUDUM DIVISIBILE.

Th. 20. I. LEGITIMI TANTUM, seu Adoptivi ab hac successione excluduntur *2. f. 26. §. adoptionis. Ruding. var. lect. lib. 1. c. 10. n. 23.* nisi vel deficientibus agnatis, vel illis consentientibus ex consensu Domini adoptio facta *Anton. D. f. 5. tb. 6. lit. c. Carpz. Disq. 5.*

Disp. 5. lb. 30. aut in prima investitura, ut succederent, pactum esset Sonsbet. p. 9. n. 63. ubi plures alias limitationes addit.

Th: 21. Nec admittuntur ad successionem feudalem NATURALIS, SPURIUS, ADULTERINUS & qui ex damnato coitu nati sunt 2. f. 26. §. naturalis licet sint LEGITIMATI d. 2. f. 26. §. naturalis si ve PER RESCRIPTUM Principis; nisi in specie ad feudi novi successionem Berens. D. 6. lb. 42. Gail. 2. Obs. 140. aut ad antiqui ex consensu agnatorum sint legitimated Stryk. in tract. de Success. ab intest. c. 2. art. 2. §. 24. si ve PER SUBSEQUENS MATRIMONIUM, de Jure feudali communi non succedunt; usus tamen Judiciorum hos admittit Berens. D. 6. lb. 44. ut & natum ex legitima sponsa Stryk. d. l. c. 2. art. 2. §. 22.

Th: 22. II. Non sint INHABILES, quales sunt (a) OB SEXUM, FŒMINÆ, quippe filia non succedit 1. f. 1. §. 3. 2. f. 3. 36. nec ex ea nepos 1. f. 1. 2. f. 11. Rosenb. c. 7. concl. 32. n. 23. nisi feudum sit merè hereditarium Rosenb. d. c. 7. concl. 41. n. 23. aut foemininum 2. f. 30. 2. f. 48. Carpz. D. 5. lb. 46. aut in literis investituræ per pactum ita cautum, ut ad foeminas etiam feudum transiret 1. f. 1. §. 3. 2. f. 2. §. 2. Niell. D. f. 1. lb. 7. lit. a. in hisce duobus non succedit; nisi deficientibus masculis 2. f. 30. non tamen semel a fratre exclusa perpetuo exclusa manet Stryk. d. l. c. 2. art. 2. §. 4. nec si semel admissa per supervenientiam masculi removeri debet Berens D. 6. lb. 71. *per 2. f. 17. aut feudum sit Francum 2. f. 104. Carpz. p. 3. const. 28. def. 21. aut successio foeminea statuto vel consuetudine introducta. Schultz: syn. feud. c. 8. n. 60. nota hic (1.) filiabus competere jus feudū retinendi ob plurimas meliorationes a vasallo factas, usq; dum refundentur Schultz c. 8. n. 75. quod & Constit. Pomer approbat. tit. 28. de Meliorat. q. 1. (2.) Megapolenses virgines, ut supra dictum, usum fructum habere ad dies vitæ; existentibus verò fratribus, si ex allodialibus. dotari nequeunt, ex feudo dotem consequi Affecur. Revers. de die 13. Febr. Anno. 1621. §. 27.*

Th. 23. (b) OB DEFECTUM ANIMI VEL CORPORIS ut furiosus, mente captus, mutus, surdus, cæcus 1. f. 6. §. 2. 2. f. 36. Gothofr. Anton. D. f. 6. lb. 10. lit. b. de Jure Saxonico quoq; non admittuntur leprosi nec pumiliones per text. Landrecht lib. 1. art. 4. Qui autem gustus aut odoratus ratione sunt imperfecti, huc non pertinent; nisi pro servitio prægustare potum, vel prælibare cibum

Domino deberent, vulgo *Crebenken*. *Berens D. 6. tb. 54. Valsej. lib. 1. c. 9. n. 64. in fin.*

§. 24. (c) OBSTATUM: ut clericus, Monachus 2. f. 21. 26. §. qui clericus. 30. modo illum dominus non scienter investierit 2. f. 40. Huc referunt alii Equites Hierosolymitanos, Rhodios seu Melitenses & Teutonicos; sed æquior mihi videtur *Valsej. lib. 1. c. 9. n. 67. Ruding. lib. 1. var lect. c. 87. sententia.*

Th. 25. (d.) OB CONVENTIONEM filii nati ex ea uxore, cum quâ, quia fortè ignobilis, matrimonium eo pacto contractum est, ne filii ex ea nati ab intestato succedant, sed Morganatica i. e. certa portione Pactitia contenti sint 2. f. 29. *Sonsbecius p. 9. n. 50.*

Th. 26. III. SI FEUDUM INDIVIDUUM, qualia recensentur 2. f. 55. §. *præterea* Primogenitus ejusq; descendentes reliquos excludunt. Quid verò si de eo certo non constet? forti res committenda *Stryk. d. art. 2. §. 15.* Fratres tamen certam portionem feudi sub titulo Apanagii ad sustentationem & conservationem sui accipiunt *A. B. tit. 24. §. decernimus. vid. Integer. tractatus Georg. Henr. Springsfeldi de Apanagio.*

Th. 27. Secundi & ulteriorum graduum liberi jure repræsentationis succedunt in infinitum 1. f. 1. §. 4. sive cum thiis suis concurrunt, sive soli extant 1. f. 8. 14. *Berens D. 6. tb. 33.* Tantum de Successione Descendentium.

Th. 28. ASCENDENTIUM regulariter nullain feudis est successio 2. f. 50. *Berens d. D. tb. 29.* nisi (1.) Pater in gratiam filii, vel nepotis feudum refutaverit 2. f. 14. *Rosentb. c. 7. c. 14. n. 9. Mynsing. c. 3. Obs. 93.* aut (2.) novum jure antiqui concessum *Schrad. p. 7. c. 6. n. 5.* aut (3.) merè sit hæreditarium *Rosentb. d. l.* aut (4.) in investitura hoc expressum 2. f. 84. (5.) aut ob benemerita patris concessum *Schrad. p. 7. c. 6. n. 4.* ubi (a) notandum: fratres non concurrere cum Patre, nisi feudum merè hæreditarium *Struv. c. 9. aph. 3. n. 3.* nec (b.) Patrem usumfructum in feudo filii consequi *Stryk. d. success. ab Intest. c. 3. art. 3. §. 7. 8. vid. Diss. nostra 2. tb. 24.*

Th. 29. COLLATERALES pari modo, ac in allodialibus, in feudis succedunt 2. f. 11. Excipe feudum novum, quod deficientibus descendens, ad dominum revertitur 1. f. 8. 14. §. 1. 620. nisi con-

contrarium conventum sit 1. f. 20. Primo autem vocantur fratres, non tantum Germani; sed & consanguinei *Gail 2. ob. 151. n. 1. Carpz. p. 3. conf. 29. d. 4.* modo feudum à paterno stipite processerit 2. f. 11. *Sonsbec. p. 9. n. 95.* Uterini non succedunt d. 2. f. n. nisi in hæditario aut fœmineo à communi matre quælit *Rosent. c. 7. concl. 57. n. 2.*

Th. 30. Fratres si soli succedunt in capita 2. f. 11. si vero cum fratrum prædefunctorum liberis concurrunt fit successio in stirpes *Sonsbec. p. 9. n. 98.* soli autem fratrum filii in capita admittuntur *Conf. Caroli V. de Ao. 1529. Borholt. c. 7. pr. Cn. 28.*

Th. 31. Post hos veniunt reliqui agnati proximiores ita, ut si plures sint ejusdem gradus, in capita fiat divisio 2. f. 50. c. 1. graduum autem computatio juxta jus Civile instituitur 1. f. 1. §. 4. 2. f. 37. pr. & qui ratione agnationis successionem prætendunt, eam probare tenentur. Hic in Megapoli communis nominis & in lignium usus ratio instar probationis est *Friedl. c. 5. n. 79.*

*Colbm. V. 2.
p. 84. assens.
d. ad 1624.*

Th. 32. Deficientibus agnatis Conjuges sibi invicem non succedunt, nisi merè sit hæditarium, aut id in investitura expressum i. f. 15. aut consuetudine aut statuto receptum *Stryk. d. l. c. 5. n. 4. §. 6.* Viduis tamen si (1.) dos reverà est illata & (2.) in utilitatem feudi versa, Dotalitium solet constitui, quo utuntur ad dies vitæ in compensationem dotis, salvâ successoribus proprietate *Stryk. d. l. §. 9. C. 10.*

Th. 33. Fiscus ad successionem feudalem planè non admittitur, nisi ipsemet feudi dominus sit *Rosentb. de Feud. c. 11. c. 11. pr. Sonsbec. p. 9. n. 116.* Sed quid si ipse Dominus nullos hæredes relinquat? putamus & tunc jus civile de Successione in bona vacantia suum vigorem obtinere, cum nunquam jure feudali fuerit abrogatum *Rittershus. 1. f. 10. n. 27. Stryk. de Success: ab Intest. c. 6. art. 2. §. 7.*

Th. 34. Paucis quoque agamus de Successione ANOMALA seu CONVENTIONALI, quæ quidem jure feudali atque civili incognita, & inter privatos improbata *Besold: cl. 1. Diss: Polit. 6. n. 40. Wabrem ab Ehbrenb: de fœder. lib: 1. c. 2. n. 35. C. 4. n. 11.* moribus tamen hodiernis Germaniæ inter personas illustres, pro pace, tranquillitate publica & defensione subditorum constituenda, recepta. *Carol. v. Hagen: Inst: Jur: Publ: lib. 2. c. 7.* Conventio ipsa vocatur

vocatur pactum seu fœdus hæreditarium, mutuae succcessionis, confraternitatis &c. & est quando duæ, pluresve illustres familiae, accedente Summi Principis seu Imperatoris autoritate, juratò paciscuntur, quod unâ harum, quoad hæredes masculos, planè extinctâ, altera eidem in ditionibus & omnibus bonis relictis succedat *Schonborn: 2. pol: 13. Wehner. in Obs: præd: verbo Erb: einigung Carl: v. Hagen/ d. l.*

Th. 35. Requiritur autem ut confraternitas subsistat (1) quod pacificantes sint personæ illustres (2) quod confirmetur autoritate summi Principis *Herman: Hermes in fasc: Jur: publ: c. 14. n. 49. Esq: nisi objectum hujus pacti sit res alodialis, non enim Imperatoris ut Imperatoris, sed ut Senioris seu domini feudi consensus requiritur Gail. 2. obs. 127. n. 6.*

Th. 36. Sequitur PRÆSCRIPTIO, quam & PRÆSUMTAM INVESTITURAM vocant *Sonsbec. p. 9. n. 41. Sc. quâ acquirimus feudû, quando rem alienam per triginta annos possidemus ut feudum, & servitium ejus domino exhibemus 2. f. 26. §. 4. non tamen, non serviendo per illud tempus, contra dominum proprietatem rei feudalis præscribere possumus per l. 10. §. ult. ff. de A. R. D.*

Th. 37. Requiritur autem ad hanc præscriptionem (1.) continua possessio *Dd. per d. §. 4. 2. f. 26. Gloss. in Cap. un. i. f. 28. Schnob. D. 7. th. 30. Borcholt. de feud. c. 7. rubr. de præscript: n. 4. Sc. Vuleej. 1. c. 9. n. 13. ubi notandum possessionem defuncti prodesse suo successori, modo post mortem ejus investituram petierit 2. f. 24. cum alias successor a sua persona tempus 30. annorum sit inchoaturus Stryk. d. c. 11. §. 5. (2.) bona fides 2. f. 87. Mynsing. cent. 4. Obser. 6. n. 3. Sc. Gail. 2. obs. 18. n. 7. §. 10. quæ præsumitur ex cursu 30. annorum 2. f. 33. Schultze. in Synops. feud. c. 9. n. 84. ita ut allegans malam fidem eam probare teneatur arg. 2. f. 33. Carpz. 1. Resp. 28. n. 22. Stryk. d. c. 11. §. 9. (3.) tempus triginta annorum 2. f. 26. Schneidew. in Epit. feud: p. 4. n. 50. nec inter res Ecclesiæ & alias hic distinguimus Paul: Berens: Diss: Feud: 6. th. 9. Schnobel. D. 7. th. 29. (4) ut res possessa sit ut feudalis Berens: d. D. th. 7. nam si alio possidetur animo, veluti pignoris, præscriptione nulla juvatur Falc: lib. 1. c. 9. n. 12. Zabel. Exerc. feud. §. 15. lit. c. (5) ut Domino requirenti servitium ex hibeat d. 2. f. 26. §. si quis sufficit autem ut semel id exhibuerit,*

Schultze: d. c. 9. n. 30.

Wie Er uns **BEKANNTE** öffentlich zeigen/
Daß Er mehr Musen als Nymphen geliebt/
Unser Varniades billig nicht schweigen
Dessen Ruhm/der sich den Künsten ergiebt/
Der sich mit Ernste der **RECHTEN** beflisset/
Dohlet vom Rechten mit rechte das Rechte.
Fähr't ER fort rühmlich / wie Themis es heißet/
Ziehret ER löblich sein ganges Geschlecht.
Mit diesen wenigen hat seine Schuldigkeit bezeigen wollen/
C. Köfeler.

A Uratam **FEUDI** doctrinam promere gaudes,
Quam cerebri **FOVEA** non leniter foveris,
Publica dum scandis laudandâ pulpita mente,
Ac artis specimen das liberale tua.
Magna inter **Musas** exin tibi gloria crescet.
Ulterius rimas quærere juris ama—:
Ex voto tandem fructum usumq; laboris
Carpes; teq; manent premia multa tibi.
In honorem ac Amorem Dn: Respondentis
gratulabundus hæc p.
H: PAPE.

Wie ER mein liebster Freund sich auch nun lassen hören.
Daß ER mit sond'rer Lust der Rechten sich beflisset!
Wollan! ER fahre fort! ER lasse sich nicht stören!
So wird ER Ehren-wehrt von Jederman gepreißt.
Mit diesen wenigen und in Eyl zusammen gesetzten geringe-
fügigen Zeilen hat seinen liebreichsten Freunde/ seine
Schuldigkeit und Pflicht anheischen wollen
A. G. Koch/ Cella-Luneb:

A Scendis cathedram fausto omine & oscine dextrâ,
Dux Deus, atq;ve Polus splendidiora dabunt.
Pauca hacce Nobilissimo Dn Respondenti, Amico suo
nunquam reconciliato gratulabundus apponere
voluit, debuit
GUSTAVUS Schuckmann/Güßr.

Artē quod tēas metiendi, juris & æqui
Metrum tam facile Te didicisse juvat,
Jnunc & specimen cathedrâ sic siste videndum,
Ut virtus æquis laudibus ista micet.

Præstantissimo Dn. Respond. amicâ m. & m. gratul.

J. C. MOLL, Megap.

BENE AGIS DNE GRUBE,

Ascende CATHEDRAM & telis acutis hostes
impugnantes sententiam funde
Hominem qui occidit

Iterum

quidem occidatur:

Impune autem tu felicem post exitum

magnâque insuper cum gloria abibis.

Aude itaque vincere;

Et vinces.

Notum admodum est proverbium:

DIMIDIUM FACTI QVI BENE COEPIT HABET.

Ideo

Intrepidè accede ad hunc ignem

Urentem quidem sed non comburentem;

Flammâ sub initis latè mittentem,

Sed tamen mox extinguibilem.

Fovea

Animum oculosque non advertentem decipiet

Tu itaque

Idem sortitus nomen

Fovea sis

Tibi contrariantibus

contende;

Sicq;

A doctis audies doctus.

VALE.

Hæc in gratiam Dn. Respondentis scripsit

A. F. V. D. H.

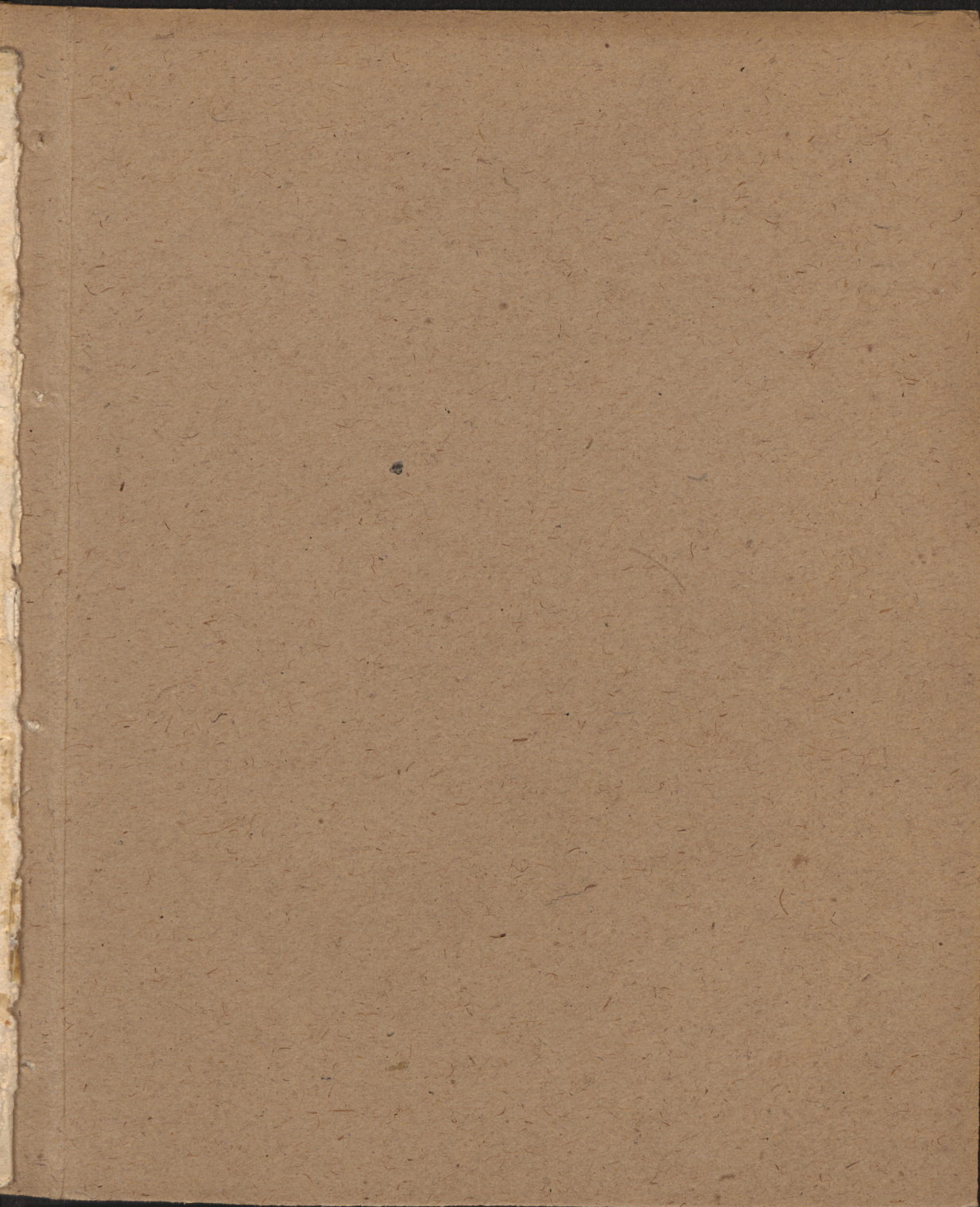
Dum radiis iterum aridet sol aureus orbi,
Et splendore suo, gramina odora fovet;
Tu specimen tentas doctum proponere doctis,
Profers ingenii nobilioris opus

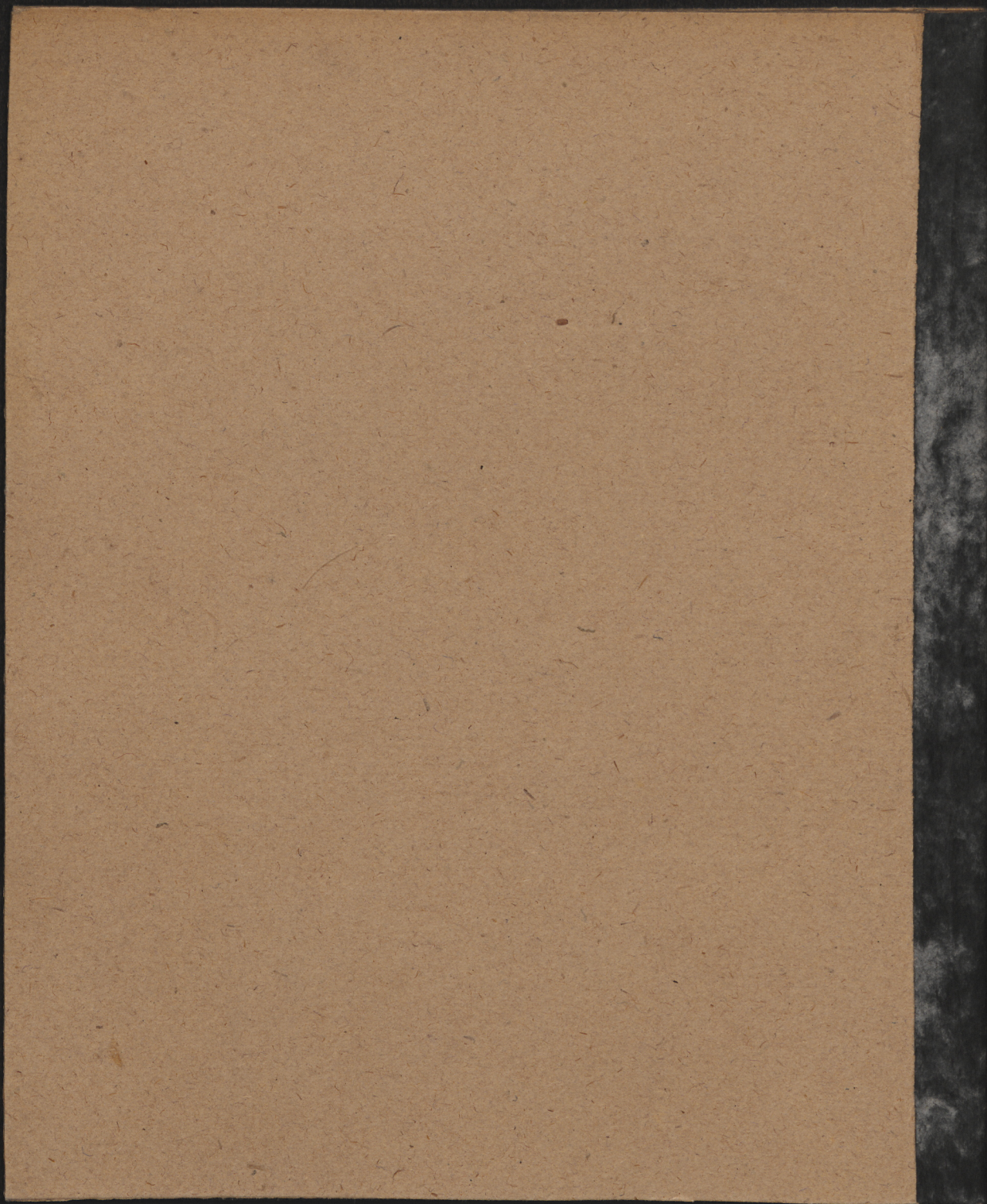
Sic tu Palladia Cultor perferre labores

Pergas. TE laudis premia digna manent.

Hæc pauca in Honorem cognati amici tui æstumatissimi
posuit

CHRISTIANVS HENR. Escherhus/LL.Studios,

Will Er uns **BEKANNEN** öffent
 Daß Er mehr Musen als Nymphen
 Unſre Varniades billig nicht ſchweigen
 Deſſen Ruhm/der ſich den Künſten
 Der ſich mit Ernſte der **REGHEN** beſeiſſet/
 Hohlet vom Rechten mit rechte das Rechte.
 Fähr Er fort rühmlich / wie Themis es heiſſt
 Ziehret Er löblich ſein ganzes Geſchlecht.
 Mit dieſen wenigen hat ſeine Schul
 C.

A Uratam **FEUDI** doctrinam
 Quam cerebri **FOVEA** no
 Publica dum ſcandis laudandâ pul
 Ac artis ſpecimen das liberale
 Magna inter *Muſas* exin tibi gl
 Ulterius rimas quærare juris an
 Ex voto tandem fructum uſumq;
 Carpes; teq; manent præmia m
 In honorem ac Amorem Dn
 gratulabundu

Will Er mein liebſter Freund ſich auch nun la
 Daß Er mit ſond'rer Luſt der Rechten ſich
 Wollan! Er fahre fort! Er laſſe ſich nicht ſ
 So wird Er Ehren-wehrt von Jederman
 Mit dieſen wenigen und in Eyl
 fügigen Zeilen hat ſeinen lieb
 Schuldigkeit und Pflicht an
 A. G. Z

A Scendis cathedram fauſto omine
 Dux Deus, atq;ve Polus ſplend
 Paucula hacce Nobiliſſimo Dn
 nunquam reconciliato gr
 voluit, debuit
GUSTAVUS Schuckm

